

یادداشت

خانه شیشه‌ای

برای مالیات‌های دریافتی

داریوش کارآرآموده عضو کمیته اقتصاد شعبه تهران

● این روزها شاهد آن هستیم که در مجلس شورای اسلامی در حال تصویب قانون دریافت مالیات از خانه‌های خالی هستند؛ ابتدای مطلب به‌طور مشخص موضع خود را با دریافت مالیات و حرکت به‌سوی بودجه بدون نفت اعلام کنم؛ کاملاً موافق این موضوع هستم و حمایت صددرصدی خود را برای حرکت به سمت بودجه مالیاتی با اصلاح مواضع و بخشودگی‌های زیاد و راهکارهای جلوگیری از فرار مالیاتی اعلام می‌کنم؛ ولی آیا صرف اینکه قانونی تصویب شود کافی است یا بکنده‌ها و این حجم بالا از هم برای ما مهم است؛ بنابراین مجلس یازدهم باید بدعت نو ایجاد کرده و قبل از تصویب هر قانونی، گذشته قوانین این‌چنینی را بررسی و به‌طور شفاف اعلام کند که چقدر از آن تحقق یافته است. درباره مالیات از نوع همین مالیات بر املاک، قانون مالیات بر اجاره را داریم. اگر از وزیر اقتصاد بخواهیم آمار ریالی دریافتی از این قانون را اعلام کند، قطعاً متوجه می‌شویم اگر بخواهیم عدد اعلامی با یک حساب دبستانی هم محاسبه شود، فاصله بی‌نهایتی دارد با واقعیت موجود. درباره مالیات بر درآمد هم باز اگر بخواهیم اعداد و ارقام اعلام شود، خیلی شفاف با این میزان گردش مالی در بانک‌ها و این حجم بالا از نقدینگی که قطعاً حاصل یک‌سری معاملات است، درست است که خیلی از این مبالغ براساس رشد بدون اساس به وجود آمده، ولی یکی از راه‌های ایجاد تورم و نقدینگی گردش آن است؛ پس وقتی طبق اعلام بانک مرکزی در چند ساله گذشته اسکناسی چاپ نشده، پس قطعاً این افزایش نقدینگی حاصل از تجارت و تولید و واسطه‌گری و سایر موارد است که طبق قانون باید هرکدام از این موارد که باشد، مالیات آن برای خریدن چرخ اقتصاد که همان بودجه کشور است، پرداخت می‌شد که با بررسی تمام اعداد و ارقام و کنار هم گذاشتن آنها پی به این می‌بریم که قانون تصویب شده ولی قطعاً این‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های اجرایی آن ایراد دارد که حتی به درصد کمی از آنچه باید تحقق می‌یافته و مورد نظر قانون بوده هم نمی‌رسیم. ما از مجلس محترم و دیوان محاسبات می‌خواهیم ابتدا به قانون موجود ورود و نحوه اجرای آن را پیگیری کنند و ایرادها و موافعی که دارد رفع کنند، سپس در کنار آن قوانین جدید و همسو ایجاد کنند. قطعاً اگر این موارد رفع نشود، قانون دریافت مالیات از خانه‌های خالی هم در کنار سایر قوانین نمری برای کشور نخواهد داشت؛ چراکه آن کس که مالیات اجاره و مالیات ساخت‌وساز و... را با دوزدن قانون نداده قطعاً راه دوزدن و پرداخت‌نکردن این مالیات را نیز بلد است. با مثلاً انواع معافیت‌ها که برای هنرمندان و... ایجاد شده که باعث می‌شود از همان میزان مالیات کلانی که باید بپردازند و نمی‌دهند، خانه خالی ایجاد کنند یا به سمت بازار ارز و... می‌روند. معافیت‌های وارداتی برخی افراد نیز از همین موارد است؛ ولی در این شرایط سخت تحریم که نیاز به تولید و کارآفرینی داریم، از تولیدکنندگان انواع مالیات ارزش افزوده و عملکرد را دریافت می‌کنیم و دیده‌ایم که به‌دلیل اینکه در این بازه زمانی فکری برای این موضوع نشده که این قشر را بر برخی معافیت‌ها برخوردار کنیم، قرار مالیاتی زیادی شده است. راه‌های دریافت و شناسایی این مالیات‌ها که در بالا ذکر شد، واقعاً راه‌های آسانی دارد که تمام کشورهای دنیا در حال انجام آن هستند که بنده فقط چند نمونه اعلام می‌کنم، چون می‌دانم اینها اظهارهنر الشمس است که همه می‌دانیم شناسایی املاک استیجاری را از روی سامانه سازمان املاک و اتخادیه املاک‌داران می‌توان تا ۹۰ درصد انجام داد یا مانند زمان پرداخت باراننه به مردم، سامانه‌ای ایجاد کرد تا همه در آن به معرفی املاک خود بپردازند و مستاجرین هم خانه‌های استیجاری را اعلام و با مقایسه این اطلاعات و بانک اطلاعاتی سازمان ثبت به نتایج دقیقی رسید و دریافت مالیات را انجام داد و شرکت‌های قبسی را از طریق گردش مالی بانکی تمامی افراد وابسته به آن مجموعه و شرکت‌هایی را که نشانی از آنها نیست و می‌دانیم تعداد آن زیاد است، از بررسی گردش حساب افراد و همچنین کمک‌گرفتن از وزارت بازرگانی برای شناسایی اجناسی که در بازار در حال معامله هستند، ولی پرونده ایالتی ندارند، آنها را شناسایی کرد و میزان دریافتی افراد معاف هم که کاملاً مشخص و واضح است. حال چرا به‌دنبال اجرای قانون هستیم، زیرا در ابتدا ذات و هدف اصلی هر کارشناسی و اصولاً افراد جامعه شناسایی درد و اعلام آن به مجموعه حکومتی از مجلس و دولت تا وزارتخانه‌هاست دوم اینکه با دریافت این مبالغ بودجه‌های عمرانی تحقق پیدا می‌کند و حتی می‌تواند افزایش داشته باشد و این تحقق حتماً به‌وزارتخانه‌ها تعلق می‌گیرد و در وزارتخانه‌ها براساس وسعت استانی تقسیم می‌شود که استان تهران با داشتن موقعیت استراتژیکی از لحاظ جمعیت و همچنین اینکه ۷۰ درصد گردش مالی کشور در تهران ایجاد می‌شود، قطعاً از دریافت مالیات این مبالغ بودجه‌های عمرانی باشد، با دریافت مالیات کالاهای که مالیات نمی‌دهند ولی در حال گردش هستند و دریافت ارزش افزوده آن حتماً شهرداری تهران از آن سه درصد مربوطه سهم زیادی عایدی داشته و می‌تواند اهداف شهری را به‌خوبی پیش ببرد.

شرق؛ ردیف اعتبارات عمرانی مجلس که از دهه ۷۰ وارد بودجه شد، حرف‌وحديث‌های فراوانی دارد. درست از زمانی که ساخت مجلس هرمی‌شکل آغاز شد، پای بودجه عمرانی به ردیف‌های بودجه خانه ملت هم باز شد و گفته می‌شود که این پول صرف ساخت خانه سازمانی برای نمایندگان مجلس، پد فرود بالگرد، درمانگاه و... می‌شود. مجلس سال گذشته ۴۸ میلیارد تومان بودجه عمرانی داشته که این رقم امسال به ۴۱ میلیارد تومان رسیده است. اگرچه بودجه عمرانی امسال نسبت به سال قبل کاهش یافته اما به گفته کارشناسان، خانه ملت هر وقت که بخواهد در لایحه بودجه دولت به نفع خودش دست می‌برد. در چنین شرایطی و با توجه به اخباری که در زمینه بروز فساد در ساخت‌وسازهای مجلس هم مطرح می‌شود، پرسش‌های مختلفی در ذهن شکل می‌گیرد. نخست اینکه چه زمانی این ساخت‌وسازها تمام خواهد شد؟ آیا تا ابد باید برای مجلس بودجه عمرانی در نظر بگیریم؟ در شرایطی که ساخت خانه سازمانی به موجب قانون برای پرسنل دولت هم ممنوع نشده، آیا مجلسی‌ها همچنان برای آن بودجه می‌گیرند؟ آیا برای نمایندگان مجلس درمانگاه اختصاصی ساخته می‌شود؟ بودجه عمرانی مجلس، بودجه‌ای که قرار است مثل هر بودجه عمرانی دیگر صرف ساخت‌وساز شود، بیش از سه دهه است که در ردیف‌های بودجه‌ای کشور جاخوش کرده است. همه‌ساله پولی تحت عنوان بودجه عمرانی برای مجلس در نظر گرفته می‌شود که می‌گویند صرف ساخت‌وساز خانه برای نمایندگان مجلس با ساختمان‌های اداری مورد نیاز خانه ملت خواهد شد. از آنجا که تعداد نمایندگان مجلس ۲۹۰ نفر است و حتی اگر بپذیریم تعداد نمایندگان مجلس هر چهار سال یک بار، به نسبت جمعیت افزایش یابد، بعد از گذشته سه دهه باید برای همه نمایندگان مجلس خانه ساخته شده باشد اما چرا دریافت بودجه عمرانی از سوی مجلس متوقف نمی‌شود؟ شاید بتوان ردپای پاسخ این پرسش را در مصاحبه اکبر اعلمی، عضو سابق هیئت نظارت بر رفتار نمایندگان در مجلس هفتم پیدا کرد که پیش‌تر در گفت‌وگو با «شرق» از فساد در ساخت‌وسازهای مجلس پرده برداشته بود. به گفته اعلمی در پروژه سوهانک که قرار بود برای نمایندگان مجلس مسکن تأمین شود، بسیاری از نمایندگان امتیاز خود را به افراد متفرقه خارج از مجلس فروخته‌اند و به همین دلیل، مال‌باختگانی از طیف‌های مختلف و موصوف و نحوه بهره‌برداری، پرداخت با عدم پرداخت خود را صرف مشارکت در پروژه‌های عمرانی برای خانه‌دارکردن نمایندگان می‌کنند؟ درحالی‌که به موجب قانون ساخت خانه‌های سازمانی برای پرسنل

بیشتر دستگاه‌های دولتی متوقف شده است، مجلس همچنان خانه سازمانی می‌سازد؟ مجاری واگذاری و امتیازات چیست؟
دست‌بردن مجلس در لایحه بودجه دولت
آن‌طور که مهدی بازوکی، کارشناس اقتصادی به «شرق» می‌گوید: مجلس در دهه اول انقلاب اصلاً بودجه عمرانی نداشت. او اضافه می‌کند: بودجه عمرانی مجلس در سال ۹۸، ۲۸۰ میلیارد ریال (۴۸ میلیارد تومان) بود که امسال به ۴۱۰ میلیارد ریال (۴۱ میلیارد تومان) کاهش یافته است. این در حالی است که بودجه جاری مجلس افزایش یافته است. بودجه جاری خانه ملت ۴۹۴ میلیارد تومان در سال گذشته بود که به ۵۷۱ میلیارد تومان رسید. درحالی‌که رقم پیش‌بینی‌شده در لایحه دولت، ۵۰۱ میلیارد تومان بود اما مجلس بودجه خود را ۷۰ میلیارد تومان بالا برده است.

بازوکی درباره وضعیت بودجه عمرانی مجلس عنوان می‌کند: چند دهه است که مجلس بودجه عمرانی دارد. ۴۱ میلیارد تومان (بودجه عمرانی سال ۹۹) خیلی پول است. به نظر من اگر برای ۲۹۰ نماینده دفتر کار بسازند و تمام ۲۹۰ نفر آپارتمان داشته باشند، تا بحال، این بودجه به پایان رسیده بود. او تأکید می‌کند: به نظر من مجلس باید فرهنگ قناعت را از خود شروع کند. مجلس اگر از خودش شروع کند، می‌تواند جلوی دستگاه‌های اجرایی را بگیرد. به گفته این کارشناس اقتصادی، مجلس در حال ساخت‌وساز است. ضلع پایین خیابان نخ‌بند را برای ساخت دفتر نمایندگان از بین برده است. آنجا مدرسه بود که از آموزش‌وپروش گرفته است و در حال ساخت دفتر است. هرچه اینها بزرگ شوند، به ضرر اقتصاد ملی است. بر اساس آموزه‌های اسلامی مجلس قناعت را باید از خودش شروع کند. او

اقتصاد

اعتبارات عمرانی پارلمان که از دهه ۷۰ در لیست بودجه قرار گرفت تاجه زمانی ادامه دارد؟

ساخت‌وساز ۴۱میلیاردتومانی مجلس

اضافه می‌کند: مجلس خانه‌های زیادی را در خیابان اسام خمینی خریده بود که به نظر من باید همه اینها را بفروشد. وقتی مجلس خودش ریخت‌وپاش می‌کند، از جای دیگر نمی‌تواند توقع صرفه‌جویی داشته باشد.

همت قلی‌زاده، کارشناس اقتصادی در گفت‌وگو با «شرق» درباره سابقه دریافت بودجه عمرانی توسط مجلس عنوان می‌کند: از سال ۷۴ یا ۷۵ که ساخت

مجلس هرمی‌شکل شروع شد، تاکنون ساخت‌وسازهای مجلس تداوم دارد. او اضافه می‌کند: نزدیک ۲۳ تا ۲۴ سال است که بودجه عمرانی می‌گیرند. کار خاصی هم نمی‌خواهند بکنند، منازل مسکونی قدیمی نمایندگان را تخریب کردند و برای آنها مسکن ساختند.

قلی‌زاده در مقایسه بودجه عمرانی مجلس ایران با دیگر کشورهای جهان می‌گوید: ببینید در مجلس انگلستان نمایندگان چقدر نزدیک هم می‌نشینند اما در ایران، مجلس ساخت‌وسازهای وسیع را پیگیری می‌کند. او تأکید می‌کند: مجلس به این وسعت نیازی نیست، هرچند نقش مجلس در اداره کشور از رأس امور بودن هم پایین آمده است اما ساخت‌وسازها در مجلس ادامه دارد. در این رابطه ارجاع می‌دهم به کاتالان اگر اعلمی نماینده سابق مجلس که مفعلاً با اسناد نشان داده بود که در این ساخت‌وسازها حتی فسادهای گسترده‌ای رخ داده است زیرا در این رابطه نظارت مناسبی وجود ندارد و مسائل در بد خودشان است. این کارشناس اقتصادی می‌گوید: نسبت به ۲۰ سال قبل تعداد نماینده‌ها فرقی نکرده است. اخیراً قصد دارند یک ساختمان ملاقات بسازند، اینها دوباره‌کاری است. درحال‌حاضر ساختمان ملاقات مجلس رو به اتمام است. انواع اقسام بد بالگرد، بیمارستان، کتابخانه و... ساخته‌اند. درحالی‌که همه این

دولت تسويف

علی حیدری

برای احسان و انفاق در نظر گرفته می‌شد، کار امروز را به فردا نمی‌انداختند.

به جز پدیده وقف که برخی خیرین و نیکوکاران، مال یا املاکی را وقف کرده و مقرر می‌داشتند که عواید حاصل از موقوفه و ناشی از به‌کارانداختن، بهره‌برداری، انتفاع و... از این مال یا املاک صرف امور خیریه شود (وقف عام یا خاص) در سایر صور و شقوق کار بود اموالی که برای احسان و انفاق در نظر گرفته می‌شود و نیز در وجوهات شرعیه، قرآن و شواهدی که توصیه به حبس مال، سرمایه‌گذاری، سیرده‌گذاری، دادوستد، دالالی و... با این اموال به قصد افزایش عواید یا حفظ اصل مال جهت اعطای کمک در آینده به فقرا یا حال حاضر، خود ندارند. به‌عبارت‌دیگر حکمی نداریم که مال و اموال در نظر گرفته‌شده برای رفع فقر را به فقرای امروز ندیم و آن را سرمایه‌گذاری کنیم تا زیاد شود و بعد اگر آن فقرا زنده مانندند، به آنها بیشتر یا بهتر کمک کنیم. به‌طور کلی در کار خیر جایی برای تسويف، مMAPله، اهمال، درنگ و تأخیر وجود ندارد و به‌قول مثل معروف عربی برای آن استخوان هم جایز نیست: «هر که دل به عشق دهی خوش‌دمی بود در کار خیر حاجت هیچ استخاره نیست» حافظ گر توانی که بجویی دلم امروز بجوی ورنه به‌سپار بجویی و نیای بازم، حافظ بر همین اساس است که حضرت علی(ع) در فرازی از دعای ارحم از او نقل کرده، به فروش رسانده و آن را وُتْقَسی پِچْناپْتِها و مطالی» و امام سجّاد(ع) نیز در دعای ابوحمزه ثمالی از «تسويف» می‌نالد؛ به‌طور کلی «تسويف و مMAPله» از امور مذموم است.

به‌عبارت‌دیگر در حمایت از محرومان، مستضعفان و نیازمندان هیچ «دفع‌الوقتی» پذیرفته نیست و نباید اجازه داد عواید یا نیازهای اولویه و رطه فقر و فاقه دچار آسیب‌های اجتماعی و... شوند با این بهانه که اموال در نظر گرفته‌شده برای کمک به این اقشار را سرمایه‌گذاری کنیم یا نگه داریم تا گران شود.

توجه به این مهم بیانگر ضرورت و الزام عملیاتی‌شدن یک اصل مهم قانون اساسی یعنی اصل ۴۵ است که به موضوع انقال می‌پردازد. اصل ۴۵ قانون اساسی جمهوری اسلامی که تاکنون مغفول مانده و برای آن یک قانون جامع و مانع به‌طور منسجم تحت عنوان «قانون اجرای اصل ۴۵ قانون اساسی» تدوین و تصویب نشده است، اشعار می‌دارد:

«انفا و ثروت‌های عمومی از قبیل زمین‌های موات یا رهاشده، معادن، دریاها، رودها،جا، رودخانه‌ها و

سایر آب‌های عمومی، کوه‌ها، دره‌ها، جنگل‌ها، نزارها، بیشه‌های طبیعی، مراتعی که حريم نیست، ارث بدون وارث و اموال مجهول‌المالک و اموال عمومی که از غاصبین مسترد می‌شود، در اختیار حکومت اسلامی است تا بر طبق مصالح عامه نسبت به آنها عمل کنند، تفصیل و ترتیب استفاده از هر یک را قانون معین می‌کند؛ که به هر تقدیر و متاسفانه قانون اشاره‌شده

در خنام این اصل مهم هنوز تدوین و تصویب نشده و کشور از دیرباز دچار نوعی یله و رهاشدگی در حوزه انقال است. یکی از معضلات اساسی مبتلابه کشور فقدان مدیریت و ساماندهی یکپارچه، هوشمند و هدفمند بر انقال است و به‌این‌ترتیب اجزا و عناصر مختلف در نظامی استصلاح ساختار نظام بودجه‌ریزی و نظارتی کشور به‌جای تلاش در جهت تقسیم کار نوین و اصولی، تسهیم وظایف و تکالیفی خود در قبال مردم و جامعه، بیشتر به تساهم و مساهمت در تسلط بر انقال و بهره‌برداری از انقال می‌پردازند که به‌صورت نوبتی (انتخابی) یا دائمی (انتصابی) صورت می‌پذیرد. نمونه این امر را می‌توان در مقایسه بودجه کل کشور با بودجه عمومی دولت مشاهده کرد به‌نحوی‌که دوسوم بودجه کل کشور در حوزه شرکت‌ها و مؤسسات دولتی و عمومی است و به‌طور نسبی از حیطه عمل نظامات برنامه‌ریزی و بودجه‌ریزی و به‌ویژه نظامات خزانه‌داری کل کشور و ذی‌حسابی خارج است؛

به‌طور کلی بودجه کل کشور و در یک نگاه کلان‌تر،

انفال و عواید حاصل از آن را باید به چهار بخش عمده

امکانات نزدیک مجلس وجود دارد. او هم مانند بازوکی از دو تا سه برابرشدن بودجه مجلس و نهادهای ناظر بر آن در جریان تصویب قانون بودجه گلّه دارد. به گفته قلی‌زاده خانه سازمانی در اغلب سازمان‌ها و وزارتخانه‌های دولتی نداریم. بر اساس اطلاعات او، نظامی‌ها و کمرک به واسطه شغلی که دارند و لب مرز هستند، منازل سازمانی مسکونی دارند. بیش از ۱۲ سال است که اجازه ساخت خانه‌های مسکونی به دستگاه‌های دولتی به موجب قانون داده نشده است و همه ساختمان‌هایی که وجود دارد، از قبل بوده است.

این کارشناس اقتصادی ادامه می‌دهد: درحال‌حاضر چیزی به‌عنوان خانه سازمانی در بخش دولت اصلاً نداریم. اطلاع ندارم که مجلس خانه سازمانی دارد یا نه. بحثشان این است که هر سال کلی اجاره می‌دهیم، و حواشی ایجاد می‌شود و پول بلاعوض می‌دهیم. قصد داریم ساختمانی بسازیم که همه نمایندگان را یک جا مستقر کنیم و بعد آن ساختمان را از آنها تحویل می‌گیریم. عموماً چنین استدلالی می‌کنند.

او اضافه می‌کند: با نماینده‌ها هم صحبت کردیم، چنین نظری را ارائه دادند. ظاهراً و بر اساس آنچه ما می‌دانیم، نمایندگان در منزالی که مجلس می‌سازد، زیاد ساکن نمی‌شوند. در دایره اداری و محدوده مجلس که پر از دوربین است، ساکن نمی‌شوند؛ زیرا زندگی شخصی برای خود دارند. نهایت این منازل یک خانه صافنی است که نباید به‌عنوان دفتر کار و خانه دوم از آن بهره‌برداری شود. او تأکید می‌کند: من واقعاً ضرورتی برای بودجه عمرانی مجلس نمی‌بینم. حتی شده به نمایندگان مجلس مثل دولتی‌ها مبالغی به‌عنوان حق مسکن بدهند، هزینه‌های کمتری به کشور تحمیل می‌شود. اینها قوانینی است که از قدیم مانده است. قوانینی است که لایه‌لای قوانین اداری ما مانده است و باید اصلاح شود.

تحمیل هزینه به بودجه عمومی کشور

اعتبارات مجلس فقط محدود به ردیف‌های اعتباری نوشته‌شده در قانون بودجه نیست. به اعتقاد بازوکی ارقامی که توسط مجلس دریافت می‌شود، بیشتر از اعدادی است که در اسناد می‌آید.

او می‌گوید: هر نماینده‌ای می‌تواند پنج نفر از بدنه دولت را طبق قانونی که خودشان گذارنده‌اند، مأمور کند اما مجلس حقوق و اضافه‌کار و رفاهیات این افراد را پرداخت نمی‌کند بلکه این مبالغ به‌طور کامل توسط دستگاه اجرایی پرداخت می‌شود.

این کارشناس اقتصادی ادامه می‌دهد: اینها

هزینه‌هایی است که بار دولت می‌شود. حدود بیش از

هزار نفر به درخواست نمایندگان مجلس از دستگاه‌های

اجرائی مأمور هستند و حقوقشان را از دولت می‌گیرند و این ارقام در بودجه مجلس نمی‌آید.

خبر

دارا دوم بالایشی هفته اول شهریور عرضه می‌شود

● وزیر امور اقتصادی و دارایی گفت: با رفع ناهماهنگی‌ها برای عرضه صندوق بالایشی موسوم به دارا دوم، این صندوق هفته اول شهریورماه به همه آحاد ایرانی تا سقف پنج میلیون ارائه می‌شود. به گزارش فارس، فرهاد دزیبند در ارتباط زنده با شبکه خبر سیما درباره عرضه سهام دولت در چهار پالایشگاه تهران، اصفهان، بندرعباس و تبریز در قالب صندوق قابل معامله بورسی با ETF (دارا دوم) گفت: ابتدا قرار بود دارا دوم عرضه شود، اما با وجود هماهنگی بین وزرا در مرحله اجرا ناهماهنگی ایجاد شده بود که خوشبختانه امروز در گفت‌وگو با آقای زنگنه، وزیر نفت، این ناهماهنگی رفع شد و قرار شد صندوق قابل معامله در بورس وزارت نفت و با مدیریت آنها تشکیل شود و واحدهای این صندوق در چهارشنبه هفته اول شهریورماه (پنجم شهریور) از طریق بورس ارائه می‌شود.

راهاندازی خط دائمی کشتی کانتنیرر بین ایران و روسیه

● به گزارش پایگاه خبری وزارت راهوشهرسازی، عضو هیئت‌مدیره اتاق مشترک ایران- روسیه خبر داد: سال‌هاست به‌واسطه فقدان کشتی‌های کانتنیرر در دریای کاسپین موفق به افزایش حجم صادرات محصولات کشاورزی و غذایی کشورمان به کشور روسیه نبوده‌ایم. سیدجلیل جلالی‌فر گفت: امروز دولت دوکشور روسیه و ایران با عزمی راسخ با اقدامات زیرساختی به‌دنبال فعال‌سازی کریدور شمال و جنوب هستند و در این راستا اقدامات زیادی با جدیت در حال انجام است. مشاور کارگروه کریدور شمال مناطق آزاد (لوتوس) آستاناخان روسیه و منطقه آزاد انزلی) افزود: همچنین مجموعه کارگروه با تلاش و با پیگیری منطقه آزاد لوتوس آستاناخان تاکنون موفق به جلب نظر شرکت‌های بزرگی از کشورهای مختلف شده که به عضویت این کارگروه آمده‌اند. این کارگروه در حال جذب صاحبان کالاهای ترانزیتی از کشورهای عراق، هند، پاکستان، افغانستان و کشورهای حوزه خلیج فارس است. جلالی‌فر ادامه داد: اولین خط لاینری کشتی کانتنیری که قادر خواهد بود کانتنیرهای یخچالی را در این مسیر حمل‌ونقل کند، فعالیت خود را در سپتامبر ۲۰۲۰ آغاز خواهد کرد.

خبر ویژه

رایتل، پیشرو ارائه خدمات در روزهای تحریم و کرونا

● سختی‌ها و مشکلات که فراگیر می‌شود، مسئولیت اجتماعی معنا و مفهومی پررنگ‌تر از قبل پیدا می‌کند؛ در دوره فراگیری کرونا که تمام کشورهای جهان را درگیر کرده، مسئولیت اجتماعی یک رسالت همگانی است. رایتل نقش خود را در بسترسازی اطلاع‌رسانی خبرنگاران در روزهای پرخبر ایفا کرد. حضور حاکترتی اهالی رسانه در جامعه برای بازتاب اخبار روز، این گروه را بیش از دیگران در معرض خطر ابتلا به ویروس کرونا قرار داده است، بر همین اساس سلامتی این گروه از جامعه بیش از پیش اهمیت می‌یابد، به همین دلیل رایتل در راستای اهمیت‌بخشی به وضعیت سلامت اهالی رسانه، تست رایگان کرونا را به مناسبت هدیه روز خبرنگار برای خبرنگاران حوزه فناوری و ارتباطات ارائه داد و متعهد شد در صورت ابتلای هر یک از اصحاب رسانه تا دستیابی شخص به سلامت کامل، در مسیر درمان از وی حمایت کند. روز خبرنگار امسال نیز مانند سال گذشته برای اهالی رسانه با خیر تخصصی اینترنتی رایگان همراه بود. وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات به دستور ریاست‌جمهوری برای خبرنگاران شرایطی را مهیا کرد که بتوانند با استفاده از شبکه رایتل ۱۲۰ گیگابایت اینترنت رایگان یک‌ساله دریافت کنند. با وجود تحریم‌های متضاع آمریکا علیه ایران و در روزهایی که اقتصاد کشور دست به گریان جالش‌های اقتصادی اینترنتی رایگان توانست در مجموع ۹۸ به سوددهی برسد. نتیجه بررسی صورت‌های مالی رایتل که در مجمع عمومی منتشر شد، حاکی از آن است که این شرکت موفق به کسب ۱،۱۳۳ میلیارد ریال سود خالص شده است و به‌این‌ترتیب پس از هشت سال از آغاز فعالیت خود، در سال مالی ۹۸ برای اولین‌بار سودآور شد.

((حريم خطوط لوله انقال گاز ، حافظ سلامت و ايمني شماسٔ))

شماره مناقصه : ۸۷۶۸۰۳۵۰

آگهی‌ی فراخوان مناقصه

شرکت انتقال گاز ایران (منطقه سه عملیات انتقال گاز) در نظر دارد مناقصه به شرح ذیل را به روش مناقصه عمومی یک مرحله‌ای و ارزیابی کیفی (همزمان) به شماره فراخوان ۲۰۹۹۰۹۲۲۹۹۰۰۰۰۳۰ از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به پیمانکاران واجد صلاحیت واگذار نماید . لذا از متقاضیان شرکت در مناقصه دعوت به عمل می آید جهت دریافت اسناد مناقصه و استعلام ارزیابی کیفی از طریق سامانه ستاد اقدام نمایند .

۱ – موضوع مناقصه: ایمن سازی خطوط لوله حوزه بهره برداری خطوط لوله کوه نمک

۲ – زمان دریافت اسناد مناقصه و استعلام ارزیابی کیفی: از زمان انتشار اولین آگهی روز نامه لغایت زمان انتشار آگهی نوبت دوم

۳ – زمان بارگذاری اسناد مناقصه و استعلام ارزیابی کیفی: روز ۱۴ رز کاری پس از انتشار آگهی نوبت دوم

۴ – مبلغ پایه براساس فهرست بهای سال ۹۹: ۹۹/۰۷۶/۳۶۹/۳۲۸/۹ ریال

۵ – میزان ونوع تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: مبلغ ۴۶۶/۹۱۸/۴۵۴ ریال بصورت ضمانتنامه بانکی یا واریز وجه نقد

۶ – زمان تخمین ارزشبای پاکات پیشنهادد مالی در تاریخ ۹۹/۰۶/۲۳ در تهران – جاده قدیم قم – باقرشهر – بلوار فلسطین – بعد از نیروگاه گازی ری – ستاد منطقه سه عملیات انتقال گاز می باشد که تاریخ دقیق آن متعاقباً به اطلاع می رسد.

تلف تماس: ۵۱۰۶۲۸۴۷ – ۰۲۱- / نمابر : ۵۵۲۳۱۱۲۴ – ۰۲۱-

کد فراخوان در پایگاه اطلاع رسانی مناقصات: ۱۳/۵۹۱۷۵۴۱

یا به سایت وب درج مراجعه فرمائید : http://www.District3.ngtgc.ir

http://iets.mporg.ir

http://www.setadiran.ir

روابط عمومی منطقه سه عملیات انتقال گاز